

хове въ кръвъ-тѣ Си, и да ны направи чисти и святы. Кога-то станемъ така чисти и свя-ти, ные ся думаемы, че сме ся облѣкли въ Иисуса Христа, или както казува Апостолъ Павелъ, облѣкли сме ся въ новыя-тѣ челоуѣкъ, кой-то е създанъ по образъ Божій съ правдѣ и съ святость истиннѣ, (Ефе. 4; 24.). Ето, любезно мое дѣте, ето тая истинна, чиста, бѣла дреха, безъ да има най малкѣ погрѣшкѣ или недостаткѣ: тая дреха е опрана и убѣлена въ кръвъ-тѣ на Агнецъ-тѣ. (Отк. 7; 14.)

Благодарѣ ти, мамо, че ми расказа; чини ми ся, че азъ разумѣхъ, и ще ся постарая да ся облѣкѣ въ тѣхъ дрехѣ. Обаче ако и да сте мя посветили на Бога, но Той никога не ми е говорилъ отъ небо-то.

Какъ не ти е говорилъ, мой любезный? Той ти е говорилъ отъ высочинѣ-тѣ на небо-то, и всякога выка камъ Тебе. О, дано можеше сърдце-то ти всякога да му ся отговаря така: говори, Господи, зашто-то слуша слуга-та ти.

Наистинѣ, мамо, азъ никога нищо не съмъ чулъ.

Обаче азъ съмъ увѣрена, Василчо, че ты слушаешъ тоя гласъ; и желаніе-то, съ кое-то ся показуваешъ, че ще познаешъ повече во-лѣхъ-тѣ на Господа Бога, е знакъ какъ слушаешъ гласъ-тѣ, що тя выка.

Не разбирамъ това, мамо, растълкувай ми го по добръ.

Майка-та милостиво пригърнала сына си.